

Jenseits der Küche. Geschichten um den Thai-Park

มากกว่าครัว เรื่องราวของไทยปาร์ค

Beyond the kitchen. Stories around Thai Park

Eine Ausstellung des Museums Charlottenburg-Wilmersdorf in Kooperation mit dem Kollektiv un.thai.tled

นิทรรศการ ณ พิพิธภัณฑ์ Museum Charlottenburg-Wilmersdorf โดยความร่วมมือกับกลุ่ม un.thai.tled

An exhibition of the Museum Charlottenburg-Wilmersdorf in collaboration with the collective un.thai.tled

10. März bis 5. Juli 2020 / 10 มีนาคม ถึง 5 กรกฎาคม ค.ศ 2020 (พ.ศ 2563) / 10 March – 5 July 2020

Künstlerisches Team / ศิลปิน / artistic team

Rosalia Engchuan / โรสาลิยา เองฉ้วน

Itirit Hatairatana / อิทธิฤทธิ์ หทัยรัตน์

Theerawat Klangjareonchai / วีรวัฒน์ คลังเจริญชัย

Wisanu Phu-artdun / วิษณุ ภูอาจตัน

Bussaraporn Thongchai / บุษราพร ทองชัย

Im Wilmersdorfer Preußenpark treffen an den Sommerwochenenden Menschen aus asiatischen Gemeinschaften auf ein Berliner sowie ein touristisches Publikum. Viele der beteiligten Frauen kamen als Heiratsmigrantinnen aus dem Nordosten Thailands nach Berlin. Sie handeln mit frisch zubereiteten Speisen und teilen untereinander ihre Erfahrungen über das Leben in der Diaspora. Dieser informelle Freiraum, der sich seit Anfang der 1990er Jahre entfaltet hat, ist ein Ort der Begegnung und der Auseinandersetzung: Der Thai Park steht in Konflikt zur Parkordnung und hat sich dennoch zu einem international beliebten, interkulturellen Treffpunkt entwickelt.

Für die Ausstellung haben sich junge Künstlerinnen und Künstler des Kollektivs un.thai.tled zusammengefunden, die eine gemeinsame Sprache mit den Frauen sprechen und ihrem

eigenen biografischen Zugang hinter die Kochstellen folgen, um eine Erinnerungsgemeinschaft zu bilden. Aus Perspektiven der Architektur, der performativen Kunst, der visuellen Anthropologie und des Mediendesigns nähern sie sich künstlerisch-forschend diesem Ort. Sie finden Bilder für gemeinsame Erfahrungen und den verbindenden Aspekt von Mahlzeiten, verfolgen historische Verflechtungen und spekulieren über die gesellschaftlichen Möglichkeiten dieses besonderen Ortes, den sie mit ihren künstlerischen Arbeiten hervorbringen.

Aktuelle Umgestaltungspläne für den Preußenpark werfen die Frage auf, inwieweit der hier entstandene soziale Ort mit der bezirklichen Wirklichkeit vereinbar ist.

ที่สวนสาธารณะ Preußenpark ในเขต Wilmersdorf กลายเป็นจุดนัดพบของชาวเอเชียในเบอร์ลิน รวมถึงนักท่องเที่ยวในช่วงหน้าร้อน

ก็เพราะผู้หญิงหลายคนจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยที่ได้สมรสกับชาวยุโรป เริ่มแรก (ประมาณ ต้นปีค.ศ 1990) มาเพื่อพบปะสังสรรค์ แลกเปลี่ยนอาหาร ใช้ชีวิตวิถีคนพลัดถิ่น

และต่อมาก็ได้กลายเป็นพื้นที่นัดพบ มีลักษณะการค้า แม้มิประเด็นขัดแย้งกับรัฐบาลท้องถิ่น แต่ก็ยังรักษาบุคลิกและชื่อเสียงให้ตัวมันเองในฐานะไทยปาร์ค

ตลาดอาหารเอเชียขนาดใหญ่และที่รู้จักในระดับนานาชาติ

นิทรรศการนี้ เป็นการทำงานร่วมกันของศิลปินและเครือข่าย un.thai.tled

ด้วยภาษาและวัฒนธรรมร่วมกับกลุ่มชาวไทยปาร์ค เพื่อเปลี่ยนมุมมอง

ให้ผู้สนใจมองเห็นชุมชนที่มีความทรงจำร่วมกัน ที่มีมากกว่าอาหารและครอบครัว ศิลปินแต่ละคน

อาศัยสื่อตามความถนัดของตน ตั้งแต่เชิงสถาปัตยกรรม ศิลปะแสดงสด มานุษยวิทยาภาพ

และมีเดียดีไซน์ ในการค้นคว้าและตีความพื้นที่ชุมชนนี้

ทุกคนมองหารูปที่สะท้อนการแบ่งปันภายในชุมชน อาหาร

มองหาความสัมพันธ์เชิงประวัติศาสตร์และสังคมวิทยา

และร่วมกันคาดเดาอนาคตการอยู่รอดเชิงสังคมของพื้นที่นี้ ผ่านงานศิลปะร่วมสมัย

แผนปรับปรุง Preußenpark ที่รัฐบาลท้องถิ่นออกแบบ ได้ก่อให้เกิดคำถามว่า

หากพื้นที่ชุมชนแห่งนี้จะสามารถอยู่รอดกับความเป็นจริงใหม่หรือไม่.

In Wilmersdorf's Preußenpark, people from Asian communities meet a Berlin and a tourist audience on summer weekends. Many of the women involved came to Berlin as marriage migrants from the northeast of Thailand. They trade in freshly prepared food and share their experiences of life in the diaspora. This informal open space, which has been developing since

the early 1990s, is a place of encounter and discussion: Thai Park is in conflict with the park regulations, yet it has developed into an internationally popular, intercultural meeting place. For the exhibition, young artists from the un.thai.tled collective have come together, sharing a common language with the women they follow their own biographical approach behind the make shift kitchens to form a community of memory. They approach this place from the perspectives of architecture, performative art, visual anthropology and media design in an artistic and research based way. They find images for shared experiences and the unifying aspect of meals, pursue historical interrelationships and speculate on the social possibilities of this special place, which they produce with their artistic works. Current plans for the redesign of the Preußenpark raise the question of the extent to which the social place created here is compatible with the district reality.